

ת"פ 33955/10/16 - מדינת ישראל נגד חוסיין ג'רבאן

בית משפט השלום בחדרה

25 אוקטובר 2017

ת"פ 33955-10-16 מדינת ישראל נ' ג'רבאן

לפני כבוד השופט משה גינות
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם חוסיין ג'רבאן

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד נופר כץ-חביב

הנאשם: בעצמו

ב"כ הנאשם: עו"ד ברייה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם, חוסיין ג'רבאן, הודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום בעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין **תשל"ז - 1977** (להלן: "**חוק העונשין**").
2. אין מחלוקת כי ביום 27.2.16 בסמוך לשעה 22:00 בכפר ג'סר א-זרקא נתפס הנאשם כשהוא מחזיק אגרופן (להלן: "**האגרופן**") ברכבו מסוג מאזדה מ.ר. 3957851, ולא הוכיח כי החזיקו למטרה כשרה.
3. בישיבת יום 6.4.17 הודה הנאשם בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום ועניינו נשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן לבחינת שאלת אי-הרשעה ולעניין העונש.

עמוד 1

4. מתסקיר שירות מבחן שנערך בעניינו של הנאשם ביום 28.8.17 עולה כי הנאשם בן 24 רווק, המתגורר בג'סר א-זרקא. בימים אלו הצליח לחזור לעבודתו כחשמלאי, לאחר תקופה של שנה בה היה מובטל עקב תאונת עבודה שגרמה לו לנכות ביד.

משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים ו-4 ילדים. אביו של הנאשם בן 55 מהנדס המועצה המקומית ג'סר א-זרקא ואמו בת 48 עקרת בית.

הנאשם סיים 12 שנ"ל עם בגרות חלקית והביע נכונות להשלים בגרויות בכדי להמשיך בלימודי הנדסת חשמל במוסד אקדמי.

לנאשם אין הרשעות קודמות.

בהתייחס לעבירה נשוא תיק זה הנאשם לקח אחריות מלאה. לדבריו בתקופה הרלבנטית לכתב האישום נהרגו 4 צעירים בכפרו ואירועים אלו ערערו את בטחונו האישי, עקב תחושות איום וחרדה הצטייד באגרופן בכדי שהדבר יעניק לו תחושת ביטחון.

הנאשם שלל כל כוונה שתיכנן לפגוע במישהו והביע חרטה ואכזבה מעצמו.

הנאשם מציג סיפוק מחייו ומפגין מוטיבציה להתקדמות מקצועית בעתיד דרך למידה אקדמית ושאיפה לעבוד בחברת החשמל. הנאשם שיתף כי היה בתהליך ראינות עבודה בחברת החשמל אך לדבריו לא התקבל בגלל קיומו של הליך פלילי, נשוא תיק זה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי כיום בצומת משמעותית בבחירת המשך דרכו. הוא תיאר שיש התנהגות לפי קודים של הסביבה החברתית בה גדל, בה קיימת הרבה אלימות, לבין דרכי חינוך שחונך בבית.

לאור המוטיבציה שגילה, נכונות להשתלב בטיפול והבעת רצון לקדם כלים, בכדי לעשות בחירות טובות יותר, להתמודד עם רגשותיו ופחדיו וללמוד באופן מעמיק את התנהגותו הבעייתית, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית דרך העמדתו בצו מבחן למשך שנה וחצי.

לעניין שאלת אי הרשעה, שירות המבחן נמנע מלהביע עמדה בעניין מאחר ולא הוצגו בפניו מסמכים רלבנטיים המעידים על כך שהרשעה בדין עשויה לפגוע בתעסוקתו של הנאשם.

5. ב"כ המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם בדין ולהשית על הנאשם עונש מאסר הנע בין 10-2 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ולהשמיד את האגרופן, וזאת מן הנימוקים הבאים: מדובר בעבירה חמורה כשבת המשפט אמונים על מיגור תופעת אחזקת סכין באמצעות ענישה מחמירה; הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטיה בעתידו המקצועי.

6. הסנגור טען כי יש לשקול לקולא את הודיית הנאשם בהזדמנות הראשונה, חיסכון בזמן שיפוטי יקר; העובדה כי הנאשם בן 24 צעיר ללא עבר פלילי; הנאשם מתעד להתחיל לעבוד בחברת החשמל; שירות המבחן בא בהמלצה חיובית בעניינו של הנאשם; הנאשם עבר תאונת עבודה קשה בגינה כמעט איבד את ידו.

לאור האמור לעיל, עתר הסנגור להשית על הנאשם מאסר על תנאי.

7. אביו של הנאשם, העובד כמהנדס במועצת ג'סר א-זרקא ביקש להתחשב בנאשם, לדבריו מדובר בצעיר נורמטיבי שומר חוק אשר עקב מציאות החיים הקשה בג'סר החליט לרכוש אגרופן על מנת להגן על עצמו. הנאשם מבין את הטעות הוציא רישיון חשמלאי מוסמך ומבקש להתקבל לעבוד בחברת החשמל, כאשר הרשעה בדיון עשויה למנוע ממנו לקבל משרה זו.

דין והכרעה:

8. אין כל ספק שהעברה בה הודה הנאשם, היא חמורה. תופעת ה"סכניאות" או "תת תרבות הסכין" על כל השלכותיה, הפכה לא מכבר ל"מכת מדינה" והיא תופעה מסוכנת ומכוערת, שיש להלחם בה מלחמת חורמה. מנגד שומא על בית המשפט להביא בחשבון שיקולי הענישה את השיקול האינדיבידואלי, שעניינו נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

ההכרעה בעניינו של הנאשם שבפני אינה קלה. העבירה שביצע הנאשם הינה עבירה חמורה האפקט הציבורי של הרשעה בדיון והשתת עונש מרתיע למבצעי העבירות מן הסוג בהן מואשם הנאשם הוא משמעותי וחשוב.

9. מן הכלל אל הפרט כאמור העבירה בה הודה הנאשם היא חמורה, וכך גם מגמת הפסיקה לגבי הענישה לצידה המחייבת הרשעה בדיון, ושוללת ככלל, אי הרשעה. לא אסתר את הדילמה הקשה והקושי הכבד שנוצר בליבי בבואי לאזן בין הצורך הברור להוקיע את התופעה המכוערת, המסוכנת והחמורה של הסכניאות ולהגן על אינטרס הציבור, בכך שארשיע את הנאשם ואגזור עליו עונש במסגרת זו, לבין הנסיבות האינדיבידואליות של נאשם זה. כאמור, בתסקיר שירות המבחן וחומר הראיות שהוגש בפני מלמדים, כי הנאשם בחור צעיר בן 24 שזו מעידתו הראשונה, את נסיבות החזקת האגרופן הסביר הנאשם בכך שלאור האירועים האחרונים שאירעו בכפרו רצה לחוש בטוח להסתובב ברחובות הכפר.

הנאשם החל לעבוד כחשמלאי ובכוונתו להשלים בגרויות ולהתקבל ללימודי הנדסת חשמל וכן להתקבל לעבוד בחברת החשמל. כאמור הכלל הוא כי משביצע הנאשם עבירה יש להרשיעו, לא הוכח בפני כי בשל הרשעתו עלולה להיפגע תעסוקתו בעתיד, יתרה מכך עבר פלילי אינו חוסם בהכרח את האפשרות למצוא עבודה בעתיד. לפי הפסיקה יש להוכיח רמת וודאות גבוהה לנזק שייגרם כתוצאה מהרשעה והנאשם לא עמד בנטל זה. לפיכך, לאור חומרת העבירה, הסיכון הטמון בה לחיי אדם, והצורך להרתיע מפני ביצועה כאשר לטעמי אין הבדל מהותי בין אגרופן לסכין וכי בשני המקרים ישנה מגמה של החמרה בענישה במטרה להתמודד עם התגברות תופעת האלימות שמלווה בכלי נשק אלה, מתחייב המסר הערכי שבהרשעה בגינה, גם בהיעדר עבר

פלילי ולאור האינטרס הציבורי והערכי בענייננו. בהקשר זה כבר נפסק כי קיים אינטרס ציבורי במיגור תופעה זו של צעירים הנושאים על גופם כלי נשק כדוגמת אגרופים וסכינים (ראו למשל: רע"פ 4079/10 ג'בשה נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 23.8.2010)) ורעפ 1490/12 יוסף אבו-גוש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.07.2012)).

אשר על כן הנני מרשיע את הנאשם בעבירה של החזקת אגרופן.

10. כעולה מפסיקת בתי המשפט מתחם הענישה בעבירת החזקת סכין נע בין מאסר על תנאי לשישה חודשי מאסר בפועל.

11. לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה הינו עקרון ההלימה, כלומר קיום יחס הולם בין חומרת המעשה, נסיבותיו, ומידת האשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם. המחוקק קבע כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם העונש ההולם המעשה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כגון: הסיבה שהובילה אותו לבצע את העבירה, חלקו היחסי בעת ביצוע העבירה, יכולתו להימנע מביצוע המעשה, מצוקתו הנפשית עקב התעללות הקורבן ועוד, ואלו שאינן קשורות לביצוע העבירה כגון: נסיבות האישיות של הנאשם.

12. לחומרא יש לשקול את המדיניות השיפוטית המורה על ענישה מרתיעה, שהרי פעמים רבות עבירת החזקת סכין שלא כדן היא אך מבוא לשימוש שייעשה באותה סכין. מאידך לקולא יש לשקול את הודייתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה; את גילו הצעיר של הנאשם, והעובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות.

13. אשר על כן, לאחר ששקלתי את השיקולים לקולא ולחומרא, **הנני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. חודש מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו אחת מן העבירות בהן הורשע, ויורשע בה בין בתקופת התנאי ובין לאחריו.

ב. קנס בסך ₪ 1,000 או שבועיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.4.18.

ג. ניתן בזה צו להשמדת המוצג - אגרופן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ח, 25/10/2017 במעמד הנוכחים.

משה גינות, שופט

הוקלדעלידיצהלהחומרי